

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Németországnak a 2009–2013-as közötti időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2010/C 140/03)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

(1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Németország 2009–2013 közötti időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.

(2) A 2008 és 2009 fordulóján bekövetkezett, az export visszaesése okozta erős zsugorodás után a reál-GDP 2009 közepén az expanszív gazdaságpolitikának és a külső kereslet felélénkülésének köszönhetően ugrásszerűen feljavult. A lendület azonban 2009 végére alábbhagyott, ami felhívta a figyelmet a jelenlegi gazdasági élénkülés sérülékenységre. A munkaerőpiac eddig ugyan rugalmas maradt, élve a részben állami finanszírozású csökkentett munkaidős rendszer lehetőségével, a bankszektor viszont tekintélyes veszteségeket és veszteségleírásokat szenvedett a strukturált eszközökbe való befektetések miatt.

Az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott méretes költségvetési ösztönzés (2009-ben és 2010-ben), valamint a válsághoz kötődő bevételkiesések és

kiadásnövekedések hatására az államháztartás a 2008. évi kiegyensúlyozott pozíció után 2009-ben a GDP 3 %-át meghaladó hiányt mutatott fel. A túlzott hiány miatt a Tanács 2009. december 2-án eljárást indított Németországgal szemben, és 2013-at tűzte ki a túlzott hiány megszüntetésének határidejeként. Középtávon a gazdaság élénkítését elősegítheti a múltban lezajlott strukturális reform – amely főként a munkaerőpiacot érintette –, a vállalkozások és a háztartások mérlegének rendezett helyzete és a gazdaság erős versenyképessége, de a fő kihívás a potenciális növekedés fokozása lesz, elsősorban a belső növekedési források erősítésével. A gazdasági fellendülés alapját a szükséges költségvetési konszolidáció és a bank-szektorbeli stabilizáció ötvözése, a pénzügyi szektoron kívüli szereplők finanszírozáshoz jutásának biztosítása és a munkaerőpiac alkalmazkodóképességének további növe-
lése képezi.

(3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. A gazdasági válság hatása továbbá súlyosbítja a népesség idősödése által a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásokat. Ennek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Németország esetében különösen fontos, hogy reformokat hajtsanak végre a szolgáltatások versenyre, a munkaerő-piaci integráció, valamint az oktatás és a képzés területén.

(4) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv szerint a 2009. évi 5 %-os visszaesés után 2010-ben 1,4 %-kal helyre fog állni a reál-GDP növekedése, amely a programidőszak további részében átlagosan 2 %-ot tesz majd ki. A jelenleg rendelkezésre álló információk fényében ⁽²⁾ ez a forgatókönyv kissé optimista növekedési feltételezéseken nyugszik. A reál-GDP 2010. és 2011. évi növekedésére vonatkozó előrejelzések némileg optimistábbak a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzésénél. A program emellett a foglalkoztatásra, a munkanélküliségre és a bérnövekedésre vonatkozó optimistább előrejelzések alapján azt várja, hogy 2011-ben a magánfogyasztás is erőteljesebben fog nőni. A program inflációra vonatkozó előrejelzései 2011 vonatkozásában kissé magasnak, a programidőszak további részét tekintve viszont realiztikusnak tűnnek.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ Az értékelés a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését és más, azóta elérhetővé vált információkat is figyelembe vesz, például a Bizottság szolgálatainak 2010. februári időközi előrejelzését.

- (5) A program becslése szerint az államháztartás 2009. évi hiánya a GDP 3,2 %-a lesz. A 2008. évi kiegyensúlyozott költségvetési pozíciót követő jelentős romlás nagy részben az automatikus stabilizátorok eredménye, de szerepet játszott benne a kormány által az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott, a GDP 1,75 %-át kitevő ösztönző csomag is. A hiány bővülése főként a kiadási oldalon valósult meg, ami a szociális juttatások növekedésével, az állami beruházások felfutásával és a csökkentett munkaidőhöz kötődő támogatásokkal magyarázható. A program szerint a költségvetési politika 2010-ben még az ösztönzésre összpontosít, majd a programidőszak későbbi éveiben restriktív válik. Németország meglehetősen kedvező költségvetési és gazdasági helyzetére tekintettel a 2010. évben is folytatódó költségvetési expanzió helyénvalónak tekinthető és megfelel az európai gazdaságélénkítési tervnek. A Tanács által szorgalmazott exitstratégiával összhangban, továbbá a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetése és a fenntartható államháztartási pozícióhoz való visszatérés érdekében a 2009. és 2010. évi expanzív költségvetési irányvonalat 2011-től jelentős költségvetési megszorítások követik.
- (6) A program szerint a GDP-hez viszonyított nominális államháztartási hiány a 2009. évi 3,2 %-ról 2010-ben 5,5 %-ra nő, ami összhangban van a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlással. A hiány 2010. évi további bővülése főként a költségvetési ösztönző intézkedésekre és az automatikus stabilizátorok hatására vezethető vissza. Az államháztartás bevételei az előrejelzés szerint a GDP mintegy 2 %-át kitevő mértékben csökkenni majd, aminek oka a háztartások tehermentesítése (például az egészségbiztosítási és a hosszú távú ápolás-gondozási járulékok adóból való levonhatósága, az egészségbiztosítási járulékok csökkentése, a gyermekek után járó támogatások növelése és az adómentesség összehatárának emelése) és a gyengébb belső kereslet. Az államháztartási kiadások előre jelzett, a GDP mintegy 0,5 %-ának megfelelő növekedése főként a munkaerő-piaci helyzet romlásából és a költségvetési ösztönzés részeként indított állami infrastruktúra-beruházások folytatásából ered (a Bizottság szolgálatainak becslése alapján ez a GDP mintegy 0,25 %-ának felel meg). A költségvetési politika iránya 2010-ben is erősen expanzív marad, amit az is jelez, hogy a GDP 2,5 %-ának megfelelő mértékben romlik majd a strukturális egyenleg (azaz a ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított egyenleg, amelyet a Bizottság szolgálatai a programból származó információk alapján a közös módszertan alapján újraszámítottak). A strukturális hiány jelentős növekedése főleg a 2010-ben bevezetett új ösztönző intézkedésekkel és egyes 2009-ben elfogadott ösztönző intézkedések (például a csökkenő egészségbiztosítási járulékok vagy az újabb infrastruktúra-beruházások) késleltetett hatásával magyarázható. A közös módszertan szerint (felülről) számított strukturális hiány változása – a GDP 2,5 %-ának megfelelő romlás – eltér attól a változástól, amelyet a Bizottság szolgálatai a 2010. évben végrehajtott diszkrecionális intézkedések alapján (alulról) becsültek (körülbelül a GDP 1,75 %-ának megfelelő romlás). Az eltérés az adóbevételekre gyakorolt kedvezőtlen összetétel-hatásokkal magyarázható, amelyek főként a magánfogyasztás és a bérnövekedés gyengüléséhez és a nyereségadókból származó bevételek várható csökkenéséhez köthetők.
- (7) A középtávú költségvetési stratégia fő célja, hogy 2011 és 2013 között a GDP csaknem 0,75 %-ának megfelelő éves átlagos költségvetési konszolidációval 2013-ra megszüntesse a túlzott hiányt, ami összhangban van a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlással.
- A program szerint 2011-től javulni fog az államháztartás egyenlege. A nominális konszolidáció 2011-ben és 2012-ben várhatóan azonos lesz – egy-egy százalékpontos –, amit 2013-ban pedig kisebb, mintegy 0,5 százalékpontos kiigazítás követ. A tervezett kiigazítási pálya szövetségi szintű, kiadásokon alapuló konszolidációt feltételez (amely egyenlően fogja vissza a kiadások minden típusát, kivéve a kamatfizetéseket és a transfereket a többi kormányzati szint és a külföld felé). Ez a feltételezés az új nemzeti költségvetési szabálynak megfelelő konszolidációs követelményekkel függ össze. A várható konszolidáció terheit az előrejelzések alapján főként a szövetségi kormányzat viseli majd (2011 és 2013 között a GDP mintegy 2 %-ának megfelelő mértékben), kisebb arányban pedig a tartományok (a GDP mintegy 0,5 %-ának megfelelő mértékben). A strukturális értelemben vett hiány (a közös módszertan alapján újraszámítva) az előrejelzés szerint 2011-ben a GDP mintegy 0,5 %-ával, 2012-ben a GDP 1 %-ával 2013-ban pedig a GDP 0,75 %-ával javul majd. Mivel az adósságállomány és a kamatfizetések szintje a programidőszak alatt nőni fog, az elsődleges egyenlegnek gyorsabban kell javulnia, mint az államháztartási hiánynak. Németország középtávú célja, hogy egyensúlyhoz közeli strukturális államháztartási egyenleget érjen el. A program alapján ehhez a GDP – 0,5 %-át kitevő középtávú célkitűzés szükséges. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés megfelel a Paktum célkitűzéseinek. Az aktualizált stabilitási program azonban nem tervezi, hogy a középtávú célkitűzést még a programidőszak során elérjék.
- (8) A költségvetés akár az egész időszakban, de különösen 2011-ben és az azt követő években rosszabbul is alakulhat a programban előre jelzethet. Ez a következő okokhoz köthető: 2010 utánra nincsenek meghatározva konkrét konszolidációs intézkedések; az új nemzeti költségvetési szabályt központi szinten és a szövetségi szint alatt is hatékonyan, a konszolidációs követelmények későbbi évekre halasztása nélkül végre kell hajtani; bizonytalan, hogy be tudják-e vezetni a koalíciós megállapodásban tervezett további adócsökkentéseket, illetve hogy ezeket miként lehet összeegyeztetni a szükséges költségvetési megszorításokkal; valamint a növekedésre vonatkozó feltevések némileg optimistának tűnnek. A pénzügyi piac stabilizációját szolgáló további intézkedések még nagyobb terhet róhatnak a költségvetésre, noha az állami támogatás költségeinek egy része a jövőben megtérülhet.

- (9) A bruttó államadósság 2009-ben a becslések szerint az előző évi mintegy 65,9 %-ról a GDP 72,5 %-ára emelkedik. Az adósságráta romlásához a hiány emelkedésén és a GDP-növekedés visszaesésén túl a jelentős, főként a bankmenetési műveletekből eredő SFA-tételek is hozzájárultak (a GDP mintegy 1 %-a). Az adósságráta a programidőszakban az előrejelzés szerint további 9,5 százalékponttal nő és eléri a GDP 82 %-át, főként a tartós államháztartási hiány, kisebb mértékben pedig a nem részletezett adósságnövelő SFA-tételek miatt, amelyek 2011 és 2013 között évente a GDP mintegy 0,5 %-ának felelnek meg. A programban szereplő adósság-előrejelzés azon a feltevésen alapul, hogy az adósságszintet nem befolyásolja az úgynevezett „rossz bankok” létrehozása. A hiánypályához kötődő kockázatokon kívül az adósságráta alakulását azok a kockázatok is befolyásolják, amelyek a pénzügyi piacok stabilizálásához kapcsolódó további terhekből erednek. A bruttó adósságráta a programidőszak alatt végig a Szerződésben megállapított referenciaérték felett marad és növekvő tendenciát mutat.
- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek szerint a GDP növekedésének mértéke csak fokozatosan közelíti majd meg a válság előtt előre jelzett értéket, és az adóhányadok ismét elérik majd a válság előtti szintet, és amelyek magukban foglalják az idősödő népességhez kapcsolódó kiadások előre jelzett növekedését, azt mutatják, hogy a programban a 2012-ig tartó időszakra előirányzott költségvetési stratégia ebben a formában, a politika további változtatása nélkül nem elegendő ahhoz, hogy az adósságarányt 2020-ra stabilizálja.
- (11) Az idősödés hosszú távú költségvetési hatása enyhén meghaladja az EU-átlagot. A programban felvázolt 2009. évi költségvetési egyenleg súlyosbítja a népesség idősödésének a fenntarthatósági részre gyakorolt hatását. Középtávon az elsődleges többletek megvalósítása hozzájárulna az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos kockázatok csökkentéséhez, amelyeket a Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentése ⁽¹⁾ közepesnek ítelt.
- (12) Németország költségvetési keretét jelentősen megerősítette az új költségvetési szabály, amelyet 2009 augusztusában az alkotmányba is beemltek. A Paktum prevenció ágát követve az új szabály egyensúlyhoz közelebb, a GDP 0,35 %-ának megfelelő felső határt ír elő a szövetségi strukturális hiány tekintetében, e felső határt egy 2011-től kezdődő átmeneti időszak után 2016-tól kell betartani. A tartomá-

nyok regionális költségvetéseinek 2020-tól strukturális értelemben egyensúlyban kell lenniük, noha az ehhez a célhoz vezető konszolidációs pályák még tisztázatlanok. A szövetségi szint alatti megszorítási tervek hiánya és a társadalombiztosítási alapok jövőbeli finanszírozási igényével kapcsolatos bizonytalanság potenciális kockázatot jelent az államháztartás konszolidációjára nézve. Az új szabály azonban még így is növeli a költségvetés hitelességét és jelentősen csökkenti a kormány diszkrecionális mozgásterét az előző költségvetési szabályozáshoz képest, amely az elmúlt évtizedekben nem volt képes az adósság-állomány növekedésének visszafogására. Az újonnan létrehozott stabilitási tanács (*Stabilitätsrat*), amely a szövetség és a tartományok pénzügyminisztereiből áll, rendszeresen felügyelni fogja a szövetségi és a regionális költségvetéseket, beleértve a Paktum keretében elfogadott konszolidációs intézkedések végrehajtását is. Ajánlásai azonban nem kötelező erejűek, szankciókat nem róhat ki. Az új keret tovább akarják javítani azzal, hogy a költségvetési tervezésben az alulról felfelé építkező módszer helyett felülről lefelé haladó megközelítést alkalmaznak, továbbá emelik a pénzügyminisztérium által gyakorolt kiadásellenőrzés színvonalát, és ezáltal elősegítik a költségvetési szabály által előírt konszolidáció betartását. A kormány ezenkívül a szövetségi költségvetés-tervezési és elszámolási rendszer fokozatos átalakítását tervezi, amellyel az a célja, hogy nagyobb hangsúlyt fektessen a bevételek és a kiadások teljesítményalapú értékelésére.

- (13) A német államháztartás általánosan magas színvonalára ellenére adódnak még javítanivalók. Ami a bevételi oldalt illeti, a társasági adóra és a személyi jövedelemadóra vonatkozó szabályozás összetett, és az adórendszer számos adókedvezményt tesz lehetővé. Az oktatási és kutatás-fejlesztési kiadások növelésére irányuló szándékok ellenére a beruházások állami kiadásokhoz viszonyított alacsony aránya jelzi, hogy a növekedés elősegítése érdekében lehetne még javítani a kiadások összetételén.

Noha a program elismeri az állami támogatási rendszer átfogó felülvizsgálatának fontosságát, mégsem vázol fel erre vonatkozó konkrét terveket. További hatékonyságjavulást lehetne elérni a szövetségi és a regionális kormányzatok közötti költségvetési koordináció javításával és a közigazgatás további átszervezésével (például a minőségbiztosítás szélesebb körű alkalmazása révén, kiszervezésekkel, e-kormányzattal, a közfoglalkoztatottak létszámának csökkentésével, stb.) ⁽²⁾. A költségvetési konszolidáció szükségessége miatt az állami nyugdíjrendszer csak behatárolt mértékben kaphat támogatásokat a költségvetésből. A végrehajtott nyugdíjreformok hitelességét aláássa, hogy a közelmúltban eseti alapon módosították a nyugdíj-kiigazítási képletet, mivel a későbbi évekre tervezett korrekció megvalósítása nehéznek bizonyulhat. Ami a kötelező egészségbiztosítást illeti, a kormány miniszteri szintű különbizottságot hozott létre az egészségügy finanszírozásának átgondolására, különösen annak vizsgálatára

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i következtetésekben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

⁽²⁾ Lásd: *Bundesrechnungshof* (2009), „Chancen zur Entlastung und Modernisierung des Bundeshaushalts”.

céljából, hogy a munkaerő járulékos költségeinek csökkentése érdekében miként lehetne függetleníteni az egészségbiztosítási járulékokat a bérektől. Az első eredmények 2010 júliusában várhatók.

- (14) A programban felvázolt költségvetési stratégia 2010 vonatkozásában összességében megfelel a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlásnak. A kockázatokat figyelembe véve azonban a költségvetési stratégia 2011-től kezdve lehet, hogy nem felel meg a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlásnak. Meg kell említeni, hogy 2011-től kezdve a konszolidációs pálya nincs alátámasztva konkrét intézkedésekkel, és nincs információ arról, hogy miként kívánják végrehajtani az új kormány koalíciós megállapodásában szereplő expanzív intézkedéseket, illetve hogy ezeket miként lehet összeegyeztetni a szükséges költségvetési megszorításokkal. A nemzeti költségvetési szabály – a konszolidációs tervek sarokköve – még nincs minden kormányzati szinten végrehajtva. Emellett, ha a gazdaság a jelenleg vártnál lassabban élénkülne, az alááshatja a költségvetési célokat.

A kockázatokat figyelembe véve az átlagos éves költségvetési konszolidáció elmaradhat a 126. cikk (7) bekezdése szerinti tanácsi ajánlásban előírttól. A programban bemutatott adósság-előrejelzés és az esetleges további pénzügyi piaci stabilizációs intézkedések kockázatai alapján a költségvetési stratégia nem elegendő arra, hogy a GDP-arányos adósságrátát csökkenő pályára állítsa. A kiadási oldalra összpontosító tervezett konszolidáció, valamint az oktatási és kutatás-fejlesztési kiadások szándékolt növelése összhangban áll a potenciális növekedés élénkítésének céljával. Ugyanakkor aggodalomra ad okot, hogy a teljes beruházási ráta várhatóan a 2009. évi szint alá süllyed.

- (15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt és a nem kötelező adatok tekintetében részben hiányos⁽¹⁾. A túlzott hiány megszüntetéséről szóló 2009. december 2-i, a 126. cikk (7) bekezdése szerinti ajánlásában a Tanács arra is felkérte Németországot, hogy a stabilitási program aktualizálásakor külön fejezetben tárgyalja a tanácsi ajánlások végrehajtása terén tett előrelépést. Az aktualizált program vonatkozó szakasza igen kevés információt ad arról, hogy a német kormány miként kíván előrehaladni a Tanács ajánlásainak végrehajtásával.

Összességében megállapítható, hogy a pénzügyi és gazdasági válságot követően Németország államháztartása jelentősen romlott, ami az automatikus stabilizátorokkal és az európai gazdaságélénkítési tervnek megfelelően hozott, válság elleni intézkedésekkel magyarázható. A 2011-től beindítani kívánt kiadásalapú konszolidációval 2013-ig megszüntethető lenne a

(¹) Különösen hiányoznak a tulajdonosi jövedelmekre, az adósságok implicit kamatlábra, az SFA-tételek részletes kategóriáira és a ciklikus folyamatokra vonatkozó adatok, emellett a „munkavállalói jövedelem + folyó termelő felhasználás” és a „szociális juttatások” kategóriái eltérő összesítésben szerepelnek. Ez megnehezíti az objektív értékelést.

túlzott hiány. A kockázatokat figyelembe véve azonban a költségvetési stratégia 2011-től kezdve lehet, hogy nem felel meg a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlásnak. Ez a következőkkel magyarázható: 2010 után hiányoznak a javasolt megszorítási pályát alátámasztó konkrét intézkedések; bizonytalan, hogy végre tudják-e hajtani az új kormány koalíciós megállapodásában tervezett további adócsökkentéseket, illetve hogy ezeket miként lehet összeegyeztetni a szükséges költségvetési megszorításokkal; kockázatok merülnek fel a gazdasági élénkülés mértékét illetően, valamint az is előfordulhat, hogy további pénzügyi piaci stabilizációs intézkedésekre lesz szükség.

Így a tervezett költségvetési konszolidáció megvalósításához alapvetően fontos, hogy teljes körűen végrehajtsák a tökéletesített középtávú költségvetési keretet, és hogy a kormányzat minden szintje elkötelezze magát az abban foglaltak betartására. A szükséges költségvetési konszolidáció és a gazdaság hosszú távú növekedési potenciáljának megerősítése közötti összhang megteremtését illetően a tervezett kiadásalapú konszolidáció megfelelőnek tűnik, csakúgy, mint az oktatási és kutatás-fejlesztési kiadások tervezett emelése. Az államadósság növekedése és a nyugdíjkiigazítási képlet eseti jellegű ismételt módosításai miatt, valamint a kötelező egészségbiztosítás finanszírozásával kapcsolatos bizonytalanságok fényében megerősített figyelmet kell szentelni az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát javító intézkedéseknek.

A fenti értékelés alapján és a 2009. december 2-i, az EUMSz. 126. cikkének (7) bekezdése szerinti ajánlás fényében Németország felkérést kap arra, hogy:

- i. határozza meg a tervezett konszolidáció alátámasztásához szükséges intézkedéseket; a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetése érdekében a programban felvázoltak szerint hajtsa végre a 2011–2013 közötti időszakra vonatkozó költségvetési stratégiát; továbbá a túlzott hiányról szóló ajánlásnak megfelelően ragadjon meg a költségvetési kiigazításon túl minden – többek között a kedvezőbb gazdasági feltételekből adódó – alkalmat arra, hogy felgyorsítsa a bruttó államadósság arányának csökkenését a GDP 60 %-ában meghatározott referenciaérték felé;
- ii. a kormányzat minden szintjén biztosítsa az alkotmányba foglalt új költségvetési szabály teljes körű végrehajtását, és a tervek szerint fordítsa vissza a nyugdíjkiigazítási képlet 2008. évi módosítását.

A Tanács továbbá arra kéri Németországot, hogy a túlzott hiány esetén követendő eljárás szerinti intézkedések eredményességének értékeléséhez kellő időben nyújtsa be a program kiegészítését, abban számoljon be a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlás végrehajtása terén elért előrehaladásról, és részletesen vázolja fel a túlzott hiány megszüntetéséhez szükséges konszolidációs stratégiát.

Németország arra is felkérést kap, hogy javítsa a magatartási kódex adatszolgáltatási követelményeinek való megfelelést.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2010. jan.	1,3	- 5,0	1,4	2	2	2
	BIZ 2009. nov.	1,3	- 5,0	1,2	1,7	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	1,3	- 2,3	1,25	1,25	1,25	n.a.
HICP infláció (%)	SP 2010. jan.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	BIZ 2009. nov.	2,8	0,3	0,8	1,0	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2010. jan.	3,2	- 2,6	- 2,1	- 1,3	- 1,1	- 0,9
	BIZ 2009. nov. ⁽²⁾	3,0	- 2,9	- 2,6	- 2,2	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	2,2	- 0,9	- 0,7	- 0,7	- 1,0	n.a.
Nettó külső finanszírozási képesség/ igény (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	6,6	4,5	4,9	5	5,5	5,5
	BIZ 2009. nov.	6,6	4,0	3,8	3,7	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	7,1	7,0	7	7	7	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	43,7	44,4	42,5	42	42	42
	BIZ 2009. nov.	43,7	44,6	43,3	42,9	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	44	43,5	42,5	42,5	43	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	43,7	47,6	48	47	46	45
	BIZ 2009. nov.	43,7	48,0	48,3	47,5	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	44	46,5	46,5	45,5	45,5	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	0,0	- 3,2	- 5,5	- 4,5	- 3,5	- 3
	BIZ 2009. nov.	0,0	- 3,4	- 5,0	- 4,6	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	0	- 3	- 4	- 3	- 2,5	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	2,7	- 0,6	- 3	- 2	- 0,5	0,5
	BIZ 2009. nov.	2,7	- 0,6	- 2,2	- 1,7	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	2,5	0	- 1	0	0,5	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	- 1,6	- 1,9	- 4,4	- 4,1	- 3,1	- 2,3
	BIZ 2009. nov.	- 1,5	- 1,9	- 3,6	- 3,5	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	- 1,2	- 2,4	- 3,5	- 2,4	- 2,1	n.a.
Strukturális egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	- 1,2	- 1,8	- 4,4	- 3,9	- 3,0	- 2,3
	BIZ 2009. nov.	- 1,1	- 1,9	- 3,6	- 3,5	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	- 0,8	- 2,5	- 3,4	- 2,4	- 2,1	n.a.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2010. jan.	65,9	72,5	76,5	79,5	81	82
	BIZ 2009. nov.	65,9	73,1	76,7	79,7	n.a.	n.a.
	SP 2009. jan.	65,5	68,5	70,5	71,5	72,5	n.a.

Megjegyzések:

- (¹) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.
- (²) A 2008–2011 közötti időszakra vonatkozóan 1,0 %-os, 0,7 %-os, 0,9 %-os és 1,2 %-os becsült potenciális növekedés alapján.
- (³) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. Egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések a legújabb program alapján: a GDP 0,4 %-a 2008-ban és 0,1 %-a 2009-ben (hiánynövelő), a Bizottság szolgálatainak 2009. novemberi előrejelzése alapján: a GDP 0,3 %-a 2008-ban (hiánynövelő). A legújabb program alapján 2010 és 2013 között nem lesznek egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések, illetve a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése szerint sem lesznek ilyenek 2009 és 2011 között.

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.